

HELHJERTET SATSNING GIVER RESULTAT

Anne Troensegaard i Næstved, sygeplejerske på orlov, fortæller om den lange vej til Grand Prix

Af Per Høst Madsen
Foto: Jørgen Bak Rasmussen

-Guldlok er en dejlig hoppe på ni år. Der er dage, hvor jeg elsker hende over alt på jorden, jeg kalder hende "Gulle" og alt er lykke. Men der er andre dage, hvor jeg kalder hende "Gylle", fortæller en smilende Anne Troensegaard, Næstved, om sin dressurhest.

-De dage, hvor det går godt, føler jeg det er som at sidde midt i en stor smørbolle. Alt er blødt, lækkert og eftergivent, og du kan ride med sytråd, og det fungerer bare. Men det er jo kun én ud af 100 gange, at du har drømmeridtet. Det er ligegyldigt, om du sidder og ser, at det lykkes for din ridelærer, eller det lykkes for dig selv. Fremskridt kan man gå og glæde sig over en hel dag. Den næste dag overvejer du måske, om du skulle gå over til at spille ludo i stedet for. For tiden kalder jeg mest min hest for "Gulle".

NM i pony-dressur

Anne har redet siden hun var fire år. Det begyndte på Susaa Rideskole sammen med mor, Lise Troensegaard, der red dressur på middelsvært niveau. Anne opnåede i 1982 som 18-årig at blive nr. to ved Dansk Ride Forbunds mesterskaber i dressur for

ponyer, og at blive nordisk mester i samme disciplin. Hun var med på sølvholdet til EM.

-Jeg så Guldlok første gang på en græsmark i nærheden af Grindsted, hvor en kone løb rundt efter hende med en lang pisk, så jeg kunne se hestens gangarter. Det så godt nok ud, så jeg begyndte kort efter at ride hende. Hun var på det tidspunkt fire år og var redet til hos Bjarne Nielsen, dengang Ikast Rideskole.

En hovbyld med komplikationer og sygebeslag med kiler til 1800 kroner pr. gang bevirkede sammen med nogle knopper i sadellejet, at hun stod stille i 10 af 12 måneder i sit femte år.

Løbsk i ridehuset

-I begyndelsen løb Guldlok af og til løbsk med mig i ridehuset på Baunehøj Rideskole ved Næstved, hvor hun var opstaldet. Så var det bare at håbe, at der ikke kom nogen børn eller ponier i vejen. Det kunne godt vare 10 minutter. Jeg har aldrig oplevet noget lignende med nogen anden hest. Hun jordede rundt i ridehuset i vild galop og reagerede overhovedet ikke på biddet. Hvis jeg tog for meget fat i hende, væltede vi. Det var ikke rart. Som den kvikke og intelligente pige, jeg er, sagde jeg til mig selv: Du har et problem, du nok ikke selv kan klare! Du må have hjælp!

En læremester

-Jeg tog derfor ud på Næstveds andet ridecenter, Maglebjerggaard og talte med berider Jørgen Hvenegaard Lassen om problemet og spurgte, om jeg kunne få undervisning hos ham. -Ja, kom da bare med krikkerne, sagde Jørgen Hvenegaard, -så må vi se på sagerne.

- Hvis jeg vil være verdensmester er det jo nu, og ikke når jeg fylder 90, smiler Anne Troensegaard, der nyder sin orlov fra jobbet som sygeplejerske.

Anne Troensegaard red på det tidspunkt yderligere en hest, Pikeur, efter Picasso ejet af Lisbeth Rasmussen, Fuglebjerg, men den var der ingen problemer med. Den blev nr. tre henholdsvis nr. fire i Dansk Ride Forbunds dressurchampionat for fem- og derefter seks-årige heste.

-Jeg ved egentlig ikke hvorfor, men jeg har aldrig været så nervøs, som da jeg skulle ride for Jørgen Hvenegaard første gang. Han kiggede på, da jeg red hestene, og bagefter sagde han: "Den der lange røde tror jeg godt kan blive til noget". Det var Guldlok, han omtalte på den måde. Det blev begyndelsen til en ny periode af mit liv som rytter. Jeg fik for første gang i mit liv rigtig rideundervisning af en læremester, som kendte faget til bunds. Alt det jeg kunne i forvejen, havde jeg lært mig selv, dog med undtagelse af nogle få undervisningstimer hos berider Jens Trabjerg Vejle.

Alt eller intet!

Min ridning blev pillet fra hinanden, og jeg blev belært om de grundlæggende principper for dressurridning, og dem tumler jeg stadigvæk med. Da Jørgen Hvenegaard selv begyndte at ride Guldlok et par gange om ugen, begyndte der at ske ting og sager. Det gik så godt, at jeg for ca. et år siden besluttede mig til at tage orlov fra mit job som sygeplejerske for at ride og samtidig tage en supplerende teoretisk uddannelse. Hvis du vil ride på topplan, kan det umuligt kombineres med et normalt job. Du skal op på "kamelen" hver dag, og du skal deltage i et antal stævner for at både du og hesten kan opnå den nødvendige stævnerutine, og jeg rider dagligt yderligere et par heste på forskellige uddannelsesstrin. Men den afgørende faktor for de resultater, jeg har opnået, har været min ridelærer. Jeg kunne umuligt have opnået de resultater alene.

For at gennemføre mit orlovsprojekt

Troensegaard på Guldlok i piaf.

måtte jeg ud og låne en pose penge, for du kan ikke betale stævnegebyr på 1.500 kroner, transport til stævner på 2-3.000 kroner, rideundervisning samt 600 kroner til smed hver sjette uge for 80% af dagpengesatsen. På den anden side kan det jo heller ikke gå, at man som halvfemsårig sidder og ærgrer sig, fordi man ikke prøvede at blive verdensmester! Så er det for sent. Og jeg kan godt tilstå, at sygeplejerskernes kaotiske arbejdsforhold ikke gjorde det svært at søge orlov.

Et gennembrud

Siden Anne Troensegaard kom til Maglebjerggaard er det hele tiden gået jævnt fremad, og det foreløbige højdepunkt og et egentlig gennembrud fandt sted ved stævnet i Åstorp, Sverige den 24.-26. marts i år. I en Intermediaire I blev Anne Troensegaard og Guldlok nr. et (69,9%) og vandt over blandt andet navne som: Liane Wachtmeister på Charlie Drum, Ulla Håkanson på Bobby, Begitte Skov Larsen på Linus og Anne Grethe Törnblad på Supermax Schwadronneur.

Lånehest

- Jeg rider stadigvæk på en lånt hest. Guldlok kan blive solgt den dag i morgen, hvis ejeren, Helle Lundberg, får et bud hun ikke kan modstå, men jeg håber da på, at jeg skal ride Grand Prix på Guldlok, og vi skulle gerne debutere i år.

- Da jeg blev nordisk mester i dressur for ponyer, red jeg på en lånt hest, som

Anne Troensegaard instrueres af berider Jørgen Hvenegaard Lassen.

Guldlok Kilen RDH 2599

F: Kalahari DH 346

M: Lorina EDH 2038

Mf: Allegro DVE 247

Ejer: Helle Lundberg, Grindsted.

umiddelbart efter mesterskabet gik tilbage til ejeren. Jeg havde i mellemtiden en MA-hest, Luna efter Limelight, som jeg blev nødsaget til at sælge af privatøkonomiske årsager. Men så skulle det være, det der med egen hest. For fire år siden investerede jeg i alle tiders føl, som voksede sig stort og flot (170 cm i stang), men desværre stødte der uheldelig sygdom til. Jeg har netop fået afregnin-

gen fra slagteriet: 2.600 kroner, så der er overskud på budgettet i den måned. Jeg prøver derfor på at finde en god brugt sadel. Jeg har aldrig haft egen bagdel i egen sadel. Det vil jeg have nu! 🐾